

opusdei.org

Божественні натхнення

В 1931 році засновник Opus Dei описав те, що трапалося ранком 2 жовтня 1928 року, коли Opus Dei прийшло в світ.

01.10.2010

В 1931 році засновник Opus Dei описав те, що трапалося ранком 2 жовтня 1928 року під час духовних вправ, які проходили на вулиці Garcia de Paredes в Мадриді: **«Під час перегляду своїх нотаток я був осяяний баченням цілої**

Справи. Глибоко зворушений, я впав на коліна – в час між розмовами я залишався сам в моїй кімнаті – і возніс подяку нашому Господу. З

переповненим емоціями серцем я згадую голос дзвонів церкви Матері Божої Ангельської... Я підняв зронені нотатки, які впорядковував перед тим.»[1]

Цей запис показує стан його душі в мить, коли стала очевидною божественна ініціатива того, що відбулося.

Світло, яке того дня отримав св. Хосемарія, було входженням Бога в історію. Бог продовжує діяти у світі, *hic et nunc*, тут і зараз в житті людей. Його справою є *Opus Dei, operatio Dei*. «Отець мій творить аж по сю пору, - цитуючи Євангеліє, наголошував Папа Бенедикт XVI під час своєї подорожі до Франції. – Тому сьогодні ми розглядаємо людську

працю як особливу форму
уподібнення людини Богу, як спосіб
взяти участь в Божій діяльності
Творця світу.»[2] Бог, присутній в
своїй Церкві, завжди

працюватиме над перетворенням
світу та наверненням душ. Як ми
промовляємо в Євхаристійній
молитві, Святий Дух походить від
Отця через Сина, щоб завершити
свою працю в світі: *opus suum in
mundo perficiens*. **«Я був осяяний
баченням цілої Справи.»** 2

жовтня 1928 року Opus Dei була
явлена повністю, хоча тільки 14
лютого 1930 року світло
одкровення принесе засновнику
розуміння того, що жінки також
мають бути частиною Справи. Вже
від 2 жовтня 1928 року священство
також було присутнє в Справі,
попри те що юридичне рішення
щодо цього було ухвалено лише 14
лютого 1943 року: св. Хосемарія
сам був першим священиком Opus
Dei. Справа народилася в Церкві, і

Бог обрав священика, щоб заснувати її. Opus Dei народилася, щоб проголошувати загальне покликання до святості й апостольства та осягнення святості через професійну працю, зроблену якомога краще, аж поки вона стане молитвою та служінням іншим.

«Глибоко зворушений, я впав на коліна.» Реакція св. Хосемарії відображає його віру. Впасти на коліна означає визнати, що ти зустрівся з Таємницею: реальністю священною, яка, отже, нам не належить. Якщо цей зовнішній акт супроводжується відповідним внутрішнім ставленням, це свідчить водночас про віру та покору. Усе походить від Бога. Він, звісно, зважає на щирість нашої відповіді, але це Він першим обрав та полюбив нас. Перед лицем Божої доброти серце засновника мимовільно

випроменило акт подяки: *«і
возніс подяку нашому Господу.»*

В Новому Заповіті
колінопреклоніння або падіння
ниць свідчить про слухняність та
повагу. Саме так вчинив
прокажений, зустрівши Христа,
саме так зробили учні в човні
після того, як Ісус вгамував
шторм. В темряві Гетсиманії наш
Господь впав на коліна на твердій
скелі, промовляючи любляче
«так» Волі Отця. Ісус преклоняє
коліна з покори його людської
волі, з'єднаної з його
божественною волею, у фізичному
жесті, символізм якого
залишається чинним для всіх
часів та культур. Як вказував
кардинал Ратцингер, в ранній
Церкві диявола зображали без
колін, тому що йому бракує сили
Божої: він не вміє любити.
«Нездатність преклонити коліна

*розглядається як сама сутність
диявольського.»[3]*

На відміну від впалого ангела
міриади ангелів на небесах
співають славу Богу. Можливо, 2
жовтня 1928 року дзвони церкви
Матері Божої Ангельської
зазивали вірних на Святу Месу або
просто позначали певний час.
Відлуння тих дзвонів бриніло в
серці св. Хосемарії усе його життя.
Саме в його серці на свято Святих
Ангелів Охоронців народилося
зерно Справи.

Отримавши 2 жовтня світло
одкровення, очима віри наш
засновник побачив Справу,
поширену в часі та просторі. Що
він бачив? Передусім, людей,
одного за одним, безліч душ,
**«чоловіків та жінок Божих, які
піднесуть Хрест Христовий на
вершину всякої людської
діяльності.»[4]**

Проростання зерна Orus Dei – це, передусім, приведення душ до Бога, до Ісуса Христа. **«Хто не усвідомлює себе дитиною Божою, той не знає про себе найглибшої правди. В його діях бракує сили та волі, які ми бачимо в тих, хто любить Бога більше за будь-що інше.»**[5]

Дитина Божа любить світ, який був створений Богом добрим, та всіх чоловіків і жінок. Людська праця - породження любові, мудрість – наука любові, освячення праці – мистецтво, шлях до Бога. Це - пристрасне співробітництво з Богом, яке надає життю сенс, і тому - упевненість та безпеку, адже Бог ніколи не залишає нас. Кожен з нас має бути вчителем святості, навіть в стражданні, і поширювати віру з відданістю, яка дозволяє діяти легкому подиху Святого Духа, Духа Христового.

Центром історії спасіння є Ісус Христос, досконалий Бог і досконала людина. Ми, його люд, зібрані Євхаристією, стаємо Христовим Тілом. В Святій Месі Церква жертвує Христа і жертвує себе, і саме тому стає Церквою: Тілом Христовим.

Те ж саме стосується Справи, маленької «частинки» Церкви, як полюбляв говорити св. Хосемарія. Дух Справи спонукає нас **«служити Церкві та всім людям, так щоб Церква не служила нам.»** [6] Кожен християнин носить з собою, так би мовити, цілу Церкву, небесне воїнство та святих. Всі святі, кожен з них – наші, від доброго розбійника до св. Нарциси, жінки з Еквадору, канонізованої Бенедиктом XVI в жовтні 2008 р. Вже з перших років Opus Dei св. Хосемарія мріяв про цілий світ.

2 жовтня 1928 року, в день коли св. Хосемарія «побачив» Справу, він щойно завершив служити Святу Месу за спасіння світу. Через покутні обряди та багато інших молитов з Канону він показав з усією пристрасстю доброго священика, який шукає Божої волі, своє бажання мати чисте серце. Він ще не знав, що стане вісником освячення звичайного життя, який нагадає безлічі душ про необхідність приносити Богу приємні пахощі духовних жертв, з'єднані з Жертвою Святої Меси - центром та корінням внутрішнього життя. Таємниця Страстей, смерті, воскресіння та вознесіння Христа, що сидить праворуч Отця, явлена.

В здійсненні Пасхальної Містерії Христос дає себе під видом хліба й вина, плодів землі та праці рук людських. Хліб не є вже хлібом, це – Його Тіло; вино – Його Кров. Ісус

реально присутній своїм Тілом,
Кров'ю, Душею та Божеством. *Esse
Agnus Dei, esse qui tollit peccata
mundi. Ось Агнець Божий, що бере
на себе гріхи світу.* Небеса сходять
на землю і Небесна Літургія
передуює вечері весільного бенкету
Агнця, як підкреслюється в
сучасному латинському обряді
*Beati qui ad cenam agni vocati sunt,
Блаженні ті, що на трапезу Агнця
покликані.* Св. Хосемарія прочитав
би також слова з місалу блаж.
Йоана XXIII *Corpus tuum, Domine,
quod sumpsi, et Sanguis, quem potavi,
adhaereat visceribus meis. Тіло твоє,
Господі, яке приймаю, і Кров, яку
п'ю, наповнює нутро моє.* Тіло і
Кров Христа наповнили цього
двадцятишестилітнього
священика, який стояв на порозі
«бачення» *Opus Dei.*

Усі народи були включені в Святу
Месу засновника, який полюбляв
говорити, що в кожній Месі:

«земля і небо з'єднуються, щоб співати Господу разом з ангелами: Свят, Свят, Свят...»[7] Усе створіння, на небі й на землі, сповнюється божественної слави.

2 жовтня 1928 року св. Хосемарія, вознісши подяку Богові, почав працювати. **«Я підняв зронені нотатки, які впорядковував перед тим.»** Хоча св. Хосемарія, з властивою йому покорою, вважав, що зволікає слідувати за божественним натхненням, він, насправді, працював багато й сумлінно. Opus Dei була, таким чином, плодом божественного натхнення та людської відповіді, проявом Святого Духа, який провадить та освячує своїх вірних. Як наголошував Другий Ватиканський Собор,[8] Бог хотів, щоб його Церква наново дізналася про загальне покликання до святості, щоб вірні Церкви

присвятили себе освяченню світу зсередини, поширюючи своїм життям цю радісну звістку.

Літургійне свято Святих Ангелів Охоронців почали святкувати в Іспанії та Франції в п'ятнадцятому сторіччі. В 1670 році Папа Клемент Х поширив його на вселенську Церкву, визначивши днем святкування 2 жовтня. Той факт, що Бог хотів, щоб наш засновник побачив Справу саме на свято Святих Ангелів, є для нас закликом Провидіння ніколи не втрачати надприродного бачення. Багато ангелів охороняють нас в нашій дорозі, покірні Божому голосу і завжди благословляючи його, як згадує Святе Письмо в текстах, які в 1928 році читались на літургії 2 жовтня.[9]

В цей Марійний рік, який оголосив Прелат для Opus Dei, наші акти подяки спрямовані на

Діву Марію, першу *opus Dei* завдяки її досконалості, як сказав Святіший Отець Йоан Павло II під час аудієнції, яку він уділив монсеньйору Альваро дель Портільо в перші дні свого понтифікату. Просімо нашу небесну Матір зробити нас маленькими та простими, щоб Бог міг наповнити нас.

G.. Derville

1. A. Vazquez de Prada, *The Founder of Opus Dei*, vol 1, Scepter 2001, p. 220.

2. Бенедикт XVI, Зустріч зі світом культури в Колегії Бернардинів в Парижі, 12 вересня 2008;.пор. Йо 5:17.

3. Йозеф Ратцингер, *The Spirit of the Liturgy*, Part 4, ch. 2, p. 193.

4. A. Vazquez de Prada, *The Founder of Opus Dei*, vol 1, Scepter 2001, p. 321.
5. Св. Хосемарія, *Друзі Бога*, 26.
6. Св Хосемарія, *Бесіди*, 47.
7. Св. Хосемарія, *Христос проходить поруч*, 89
8. Пор. *Lumen Gentium* . 11.
9. Пор. *Вих* 23:20-23; *Пс* 91[90]:11-12; 103[102]:20-21.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/bozhestvenni-
natkhnennia/](https://opusdei.org/uk-ua/article/bozhestvenni-natkhnennia/) (22.02.2026)